

LAG- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande
 № 8/1962 med anledning av:

№ 8/1962.

1. landstingsman Thor Alf Eliassons m.fl:s motion angående ändring av 11 § 4 mom. i i landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland av den 18 juli 1956 (20/56) sådan den lyder i landskapslagen den 12 juli 1961 (27/61);
2. Landstingsman Lennart Mattssons m.fl:s motion angående ändring av 4 och 19 §§ i förenämnda lag; och
3. Ålands landskapsstyrelses framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag angående ändring av 7 § i ovannämnda lag, sådant stadgandet lyder i landskapslagen den 20 februari 1958 (5/58). (16/1962)

Sedan Landstinget över förenämnda motioner och framställning inbegärt lag- och ekonomiutskottets utlåtande, har utskottet behandlat desamma och får härmed värdsamt anföra följande.

Såsom av ingressen framgår har utskottet ansett det lämpligt att de föreslagna ändringarna av kommunalskattelagen sammanföras och vid publiceringen komma att bilda en enda landskapslag.

Beträffande landstingsman Eliassons motion och landskapsstyrelsens framställning har utskottet icke något att tillägga utan omfattar enhälligt desamma.

Över landstingsman Mattssons motion har utskottet såsom sakkunnig hört skattedirektör Jorma Lindberg, som framhöll, att enligt hans åsikt någon anledning till föreslagen ändring av beräkningsgrunderna för husbondelönen icke förelåg, enär landskapsstyrelsen vid fastställandet av medelarbetsvärdet per skattehektar har möjlighet att fastställa detta värde till ett sådant belopp att den faktiska husbondelönen i landskapet motsvarar samma som i riket. Direktör Lindberg påpekade, att antalet skattehektar översteg antalet verkliga hektar med ca 10-15 %. Han framhöll vidare, att det i motionen föreslagna förfarandet, att vid beräkningen av husbondelönen ha den verkliga hektaren och icke skattehektaren, icke komme att innebära någon skatteteknisk förenkling. Beträffande vissa kommuner har utskottet införskaffat exakta siffror angående förhållandet mellan skattehektar och verkliga hektar och härur framgår följande:

-2-

<u>Kommun:</u>	<u>Verklig ha.</u>	<u>Skatteha.</u>
Föglö	672.51	789.00
Geta	601.19	653.52
Finström	1.810.81	2.075.04
Kumlinge	439.43	482.79

Utskottet har dessutom tagit del av betänkandena och uttalandena vid kommunalskattelagens tillkomst 1956 och vid senare företagna ändringar av densamma och härvid kunnat finna, att fullständig enstämmighet rått beträffande grunderna för beräkningen av husbondelönen. Utskottet har härefter enhälligt kunnat konstatera, att användningen av skattehektar som grund vid jordbruksbeskattningen giver ett rättvisare resultat jordbrukarna emellan än om de verkliga hektaren lades till grund vid beskattningen, vilket icke heller motsäges av motionärerna. Dock har motionen ett visst berättigande genom att därigenom klart framgått, att de åländska jordbrukarna på grund av skillnaden mellan skattehektar och verklig hektar de facto komma att påföras en högre husbondelön än vad fallet är i riket.

På grund av vad ovan anförts och då utskottet, som även tagit del av Lantbruksskattekommitténs betänkande (3/1961), är av den uppfattningen, att en genomgripande revision av hela jordbruksbeskattningen i vårt land är förestående, har utskottets majoritet i likhet med skattedirektör Lindberg ansett den föreslagna ändringen obefogad i detta nu. Majoriteten anser nämligen, att landskapsstyrelsen vid fastställandet av medelarbetsvärdet per skattehektar har möjlighet tillse, att de åländska jordbrukarna beträffande husbondelönen komma i samma ställning som sina yrkesbröder i riket, oaktat skattehektaren här lägges till grund. Utskottets minoritet, ledamoten Johansson, har däremot helt omfattat motionen, enär enligt hans åsikt någon säker garanti för att landskapsstyrelsen skulle följa det av utskottets majoritet rekommenderade förfaringssättet icke finnes.

Hänvisande till vad utskottet sålunda anført får utskottet föreslå,

att Landstinget måtte ^{m.fl:s}med förkastande av landstingsman Lennart Mattssons/motion godkänna landstingsman Eliassons m.fl:s motion och landskapsstyrelsens framställning angående ändring av 11 och 7 §§ kommunalskattelagen, vilka ändringar föreslås tillämpas första gången vid beskattningen av 1962 års inkomster, samt antaga nedanstående

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 7 § landskapslagen den 18 juli 1956 om kommunalbeskattning i landskapet Åland (20/56), sådant stadgandet lyder i landskapslagen den 20 februari 1958 (5/58), och 11 § i ovannämnda lag, sådant stadgandet lyder i landskapslagen den 12 juli 1961 (27/61), som följer:

7 §.

Såsom skattbar inkomst anses icke

1) vad som förvärvats genom gifterätt, fördel av oskiftat bo eller genom gåva, arv eller testamente till make eller arvinge i rätt upp- eller nedstigande led;

2) från fastighet utgående sytning;

3) folkpension och pension, som änka eller fader- eller moderlös erhåller av staten eller kommun eller av pensionsanstalt eller änke- och pupillkassa, vilken erhåller understöd av allmänna medel eller som grundats för personer i tjänst hos stat, landskapet, kommun, kommunalförbund eller religiöst samfund, samt av staten, landskapet eller kommunen beviljade sociala understöd eller bidrag;

4) för stödjande av lantbruksproduktionen beviljade stats- eller landskapsunderstöd;

5) skadeersättning, däri inbegripet dagpenning, livränta och pension och till dem anslutna tillägg, som med stöd av trafikförsäkringslagen eller olika lagar om olycksfallsförsäkring och enligt i lag föreskrivna grunder erlagts till den, som drabbats av olycksfall, eller anhörit till denne; så ock motsvarande skadeersättning och understöd på grund av sjukförsäkring;

6) på grund av liv, eller kapitalförsäkring utfallet kapital;

7) stipendium eller annat bidrag, som erhållits för studier eller forskningsarbete, däri inberäknat statsstipendier, som givits enligt lagen den 3 oktober 1947 om Finlands Akademi och om statsstipendier för främjande av den högsta andliga odlingen (FFS 732/47) samt stipendier för vetenskapligt arbete åt vetenskapsidkare, som verkar vid vetenskaplig forskningsanstalt;

8) belöning, som utdelats såsom erkänsla för vetenskaplig eller konstnärlig verksamhet, eller av staten given likartad pension eller pension för annan förtjänstfull verksamhet;

9) sammanträdesarvoden för kommuns fullmäktige, styrelse, nämnder

eller kommittéer;

10) avgift, som av sammanslutning, vilken med stöd av stadgad koncession driver elektricitets- eller telefoninrättningsrörelse eller äger vatten- eller avloppsledningsrörelse, uppbäres för anslutning till rörelsens ledningsnät, likväl högst till ett sådant belopp, att det sammanlagda beloppet av under varje särskilt år influtna anslutningsavgifter och det kapital delägarna eller medlemmarna i sammanslutningen nedlagt i rörelsen sammanräknade icke överskrida anskaffningsvärdet av de anläggningstillgångar, som vid skatteårets utgång äro i bruk i rörelsen;

11) vad som av staten, landskapet eller annat offentligt samfund anvisats till bestridande av med tillfälligt uppdrag förenade särskilda kostnader; ej heller

12) den del av varas exportpris, vilken erlagts som exportavgift enligt lagen den 15 september 1957 om exportavgift (FFS 310/57).

11 §.

Såsom barnavdrag skall från skattskyldigs inkomst ytterligare avdragas i enlighet med vad kommunens fullmäktige besluta för den taxering, som för varje år skall förrättas,

i landskommun minst 15.000 och högst 30.000 mark för varje barn eller adoptivbarn, som han på grund av sin försörjningsplikt försörjt och som före skatteårets ingång icke fyllt sexton år, samt

i Mariehamns stad minst 20.000 och högst 40.000 mark för varje sådant barn.

Då hustru beskattas skilt, må avdrag^{-et} beviljas den make, vilken ensam eller huvudsakligen försörjt barnet. För barn, som själv har inkomst, må avdrag göras blott till den del sagda inkomst understiger det av fullmäktige fastställda beloppet.

Överstiger skattskyldig persons och hans makas sammanlagda inkomst efter i 8, 9 och 10 §§ nämnda avdrag jämte ovan i denna paragraf stadgat avdrag i landskommun icke 80.000 mark, må därifrån, i enlighet med vad kommunalfullmäktige för varje år besluta, göras ett grundavdrag med minst 20.000 mark och högst 80.000 mark, eller, om inkomsten överstiger 80.000 mark, ett avdrag motsvarande nämnda belopp, minskat med 2 procent för varje fullt belopp av 1.000 mark, varmed inkomsten överstiger 80.000 mark.

Grundavdrag i Mariehamns stad må göras, om inkomsten efter ovan i denna paragraf nämnda avdrag icke överstiger 120.000 mark, i enlighet med vad stadsfullmäktige för varje år besluta, med minst 70.000 och högst 120.000 mark, eller om inkomsten överstiger 120.000 mark, ett

-5-

avdrag motsvarande nämnda belopp, minskat med en procent för varje fullt belopp av 1.000 mark, varmed inkomsten överstiger 120.000 mark.

Då äkta makar beskattas skilt, skall grundavdraget fastställas på grund av deras sammanlagda inkomst och avdraget beviljas den make, som haft den större inkomsten.

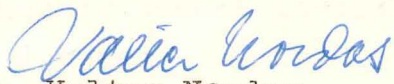
Har skattskyldig persons skattebetalningsförmåga genom studier, underhåll av annan nära anhörig än hans minderåriga barn, som varit i hans omedelbara vård, eller på grund av egen eller närstående persons höga ålder, sjukdom, olycksfall, invaliditet eller annan sådan orsak väsentligen nedgått, kan från inkomsten avdragas högst 100.000 mark.

Från avliden persons inkomst kan efter prövning avdrag göras eller hans dödsbo beviljas fullständig befrielse från skatt, därest han efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra arvingar, vilka varit beroende av honom för sin försörjning.

Denna landskapslag tillämpas första gången vid beskattningen av 1962 års inkomster.

Mariehamn den 16 mars 1962.

På lag- och ekonomiutskottets vägnar:

Ordföranden Valter Nordas.

Sekreterare Curt Carlsson.

Närvarande i utskottet: ordföranden Valter Nordas, viceordföranden Viktor Arvidsson, ledamöterna Börje Johansson, Harry Lindfors och Bertel Söderlund.